

Ligning over hele Kjøbenhavn, vil Nødvendigheden føre til at lade Administrationen foretage Ligning paa de enkelte Sognemenigheder i Kjøbenhavn, og saa vil det Ræsonnement jo kunne føres ganske paa samme Maade, som hvis Loven blev ført igennem. Der er ikke noget til Hinder for, at man vil kunne sige: Vi skulle jo betale Penge ved tvungen Optrædelse, hvorfor skulle vi saa betale noget frivilligt. Vil man bort fra det, maatte man ræsonnere som saa: Vi ville slet ingen Ligning have herinde til gamle Kirker. Men da der ikke frivillig gives noget til gamle Kirker, vilde det føre til, at man nok samler ind til ny Kirkers Drift og Vedligeholdelse, men lader de gamle falde ned, og det kan dog ikke være Formaalet for den kirkelige Lovgivning her i Kjøbenhavn. Saaledes er den bestaaende Tilstand, og saaledes er det foreslaaet her, og det vil aldeles ikke kunne lægge nogen Hindring i Vejen for Kirkefondens Arbejde. Dernæst blev det sagt, at naar nu Bestyrelsen af Kirkerne skal gaa over til Menighedsraadene, vil det hindre Kirkefondets Arbejde. Men Bestyrelsen af disse Kirker gaar netop ikke over til Menighedsraadene. Kirkefondens Kirker komme ikke under Bestyrelse som selvejende Kirker af Menighedsraadene. Det gaar jo Lovforslaget ogsaa ud paa, saa det kan ikke hindre Kirkefondens Arbejde. Derfor er der ikke Tale om, at dette Lovforslag vil slaa Kirkefondens Virksomhed ihjel. Kun hvis Kirkefonden nogen Tid skulde blive saaledes stillet, at den ikke kunde drive Kirkerne, men maatte forlade dem, er der i dette Lovforslag Lovregler, hvorefter man ved, hvorledes Forholdet saa bliver. Saa vil altsaa Administrationen tage sig af Sagen. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds var imod §§ 16 og 17, men det er jo et gammelt Standpunkt for det ærede Medlem eller i alt Fald for hans Meningsfæller, saa det undrer mig ikke. Han sagde, at vi ikke have faaet at vide, hvor meget vi skulle beskattes med, men det er jo ikke muligt at sige en Aarrække forud, hvor meget de kjøbenhavnske Kirker tiltrænge til Vedligeholdelse i Fremtiden, det kan jo ikke skaffes til Veje. Derimod er der sat en Grænse for, hvor højt Beskatningen kan naa, den højeste Grænse der er $\frac{1}{5}$ pCt. af Indtagten, det kan man sætte ind. Det er min Overbevisning, at denne Grænse vil ikke naas med de Udgifter, som ere kalkulerede og navnlig kalkulerede i Fjor som Bilag til det Lovforslag, der da var forelagt her.

Det er den Grænse, man har, og den kan man sætte, og den er sat. Saa nævnedes det ærede Medlem, at det var meget bedre at faa Ligning paa Sognene end paa hele Kjøbenhavn. Det tror jeg nu ikke, og jeg tror, at naar man har faaet det og har benyttet det et Par Gange, vil selv det ærede Medlem være enig med mig i, at det er meget mere retfærdigt at have Ligningen paa hele Byen end paa enkelte Sogne. Ganske vist nævnedes det ærede Medlem Frue Kirke, som ligger i et ret velhavende Distrikt, saa vidt jeg ved, men det ærede Medlem nævnedes ikke Kirker, som ligge i fattige Distrikter, saaledes Johannes Kirken, som trænger meget haardt; den trænger til en meget stor Forbedring, der skal mange Penge til, og den ligger, saa vidt jeg ved, i et temmeligt fattigt Distrikt; ligesaa Kristians Kirken ovre paa Kristianshavn. Og saaledes er der mange flere, som ligge i fattige Distrikter. Det vil falde noget ulige paa Befolkningen. Den bestaaende Lovgivning giver, naar de ikke kunne skaffe Penge, Ret til Bidrag fra de velhavende Søsterkirker, men det kan desværre ikke lade sig gøre, der er desværre, eftersom Tiden har stillet sig, ikke velhavende Søsterkirker, som kunne udrede noget. Saa nævnedes det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds: en Vanskelighed, som han mente vilde ramme Kirkefonden, og det er, at de ny Kirker kunde faa helt andre Præster end dem, Kirkefonden ønskede. Det kunne de ogsaa med den nu bestaaende Tilstand; Kirkefonden har slet ikke nogen Rettigheder der andet end den, som er hævdet her i Loven, at hver Gang de bygge en ny Kirke, skulle de have Ret til at gøre Indstilling ved den første Embedsbesættelse. De faa da den Præst, som de ønske, og denne Ret er sikret dem i Lovforslaget, men de kunne ikke faa en Kaldsret, som gaa ud derover og varer i al Fremtid, det kunne de ikke faa. Man kunde maaske gaa med til, at *Menigheden* fik en saadan Ret; at give et Selskab, som ikke selv er Menigheden, denne Ret, har jeg ganske vist ogsaa tænkt paa i sin Tid, men det kan ikke lade sig gøre, det tror jeg ikke, man kan enes om. Men her i Lovforslaget er der sikret dem de Rettigheder, de have, og bygge de ny Kirker, kunne de fremdeles faa Ret til at gøre Forslag om den Præst, som de ønske skal ansættes ved den ny Kirke. Ogsaa i denne Henseende er der taget Hensyn til Kirkefondens Arbejde. Jeg tror ikke, det vil være let for de Herrer at paavise noget Punkt, hvor